

UNIVERZITET UMETNOSTI U BEOGRADU

Interdisciplinarne doktorske studije

PROGRAM ZA DIGITALNU UMETNOST

Kosančićev venac 29

Tel: 2626 644

U Beogradu, 06.05.2019. godine

IZVEŠTAJ KOMISIJE ZA OCENU I ODBRANU DOKTORSKOG UMETNIČKOG
PROJEKTA

Veće interdisciplinarnih doktorskih studija Univerziteta umetnosti u Beogradu formiralo je komisiju za ocenu i odbranu doktorskog umetničkog projekta kandidata NIKOLAOSA KATSOULOTOSA, studenta Grupe za digitalnu umetnost, pod naslovom

"APSOLUP"

Sekundarno značenje apsolutnog lupa kroz medij sinemagrafa

Na osnovu uvida u podneti materijal, komisija u sastavu:

dr um. Aleksandra Arvanitidis, docent Fakulteta umetnosti u Kosovskoj
Mitrovici, mentor rada

mr Rastko Ćirić, red. prof. Fakulteta primenjenih umetnosti u Beogradu

mr Ivan Šijak, vanr. prof. Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu

dr um. Ivan Pravdić, vanr. prof. AU UNS

dr um. Aleksandar Davić, red. prof. AU UNS

zaključila je da kandidat može da pristupi odbrani svog doktorskog umetničkog projekta.

BIOGRAFIJA NIKOLAOSA KATSOULOTOSA

NIKOLAOS KATSOULOTOS rođen je 1987. godine u Molai, Grčka.

Diplomirao je grafički dizajn 2010. godine na T.E.I. Atina i magistrirao grafičke komunikacije 2012. godine na Akademiji umetnosti u Novom Sadu.

Od 2012. godine, je doktorant na Interdisciplinarnim studijama na Univerzitetu umetnosti u Beogradu grupa za digitalnu umetnost.

Učestvovao je na velikom broju radionica iz oblasti animacije u Grčkoj.

Radi kao grafički dizajner (sa klijentima koji dolaze uglavnom iz Grčke i Srbije) i kao kolumnista (tutorial o digitalnoj slici u časopisu "PhotoNet" Grčka i na kvartalnom časopisu "PhotoNet Professional") za "Nexus Publications S.A."

U martu 2018. održao seriju predavanja i seminara na temu sinemagrafa na manifestaciji digitalnih medija "PhotoNet Show" u Solunu, Grčka.

DETALJNA ANALIZA DOKTORSKOG UMETNIČKOG PROJEKTA

Nikolaos Katsoulotos je u svom doktorskog umetničkom projektu predstavio sinemagraf kao medij koji nam daje jedan drugačiji, skoro magični vizuelni prikaz "zamrzavanja" momenta na način na koji to radi i fotografija, a u isto vreme "oživljava" vizuelno interesnu komponentu videa i kao rezultat imamo vizuelno predstavljanje zamrznute i pokretne slike u jednom kadru.

Rad (prostorna instalacija) se sastoji iz dvanaest povezanih različitih sinemagrafa podeljenih na tri ekrana sa četiri sinemagrafa u svakom, predstavljenim kao prozore u živote tri aktera (prostitutka, državni službenik i makro).

Kroz njihovu korelaciju autor nam je predstavio način da se ispriča priča, koristeći vreme kao sredstvo neočekivanog razrešenja uz upotrebu drugih delova (pod)priča različitih sinemagrafa spajajući ih u jednu celinu, imajući za cilj suočavanje percipijenta sa neočekivanim vizuelnim sadržajem gde mu je u isto vreme nametnuta statična i pokretna slika u realnom vremenu.

Tematika koju problematizuje u svom radu i demistifikujući društvenu eksploataciju kroz sopstveni kritički osvrt na sociološku komponentu amorfnosti i letargije društva, autor nas suočava sa rutinom života jedne prostitutke, državnog službenika i makroa i podseća nas na društvenu izolovanost i zabrinjavajuću činjenicu nezainteresovanosti društva.

Autor namernim izborom ahromatske slike pojačava utisak letargije društva i izborom medija sinemagrafa kao nosioca digitalnog sadržaja, upotpunjuje utisak bezizlaznosti kroz beskonačnu petlju, kako je i sam nazvao svoj doktorski umetnički projekat stvarajući kovanicu APSOLUP (apsolutni lup ili apsolutna beskonačna petlja).

U pisanom radu autor objašnjava nastajanje i razvoj novog medija sinemagrafa, kao i same ideje u više faza, principe i pravila kojima se rukovodio tokom rada, stilske odrednice dela i mogućnosti razvoja kroz buduće projekte. Kao ključne reči navode se sinemagraf, beskonačna petlja, animacija, video, fotografija, apsolut, a u poslednjem poglavlju navode se definicije pojmova i pravaca savremene umetnosti koji određuju poziciju dela u širem kontekstu.

Interesantno je da se rođenje ovog medija poklopilo sa razvitkom društvenih mreža. Tipičan primer je da je u najpopularnijoj društvenoj mreži, gde pojava animirane slike je obavezan element, a sinemagraf kao novi i unapređen član te porodice "žive slike", dolazi na scenu i

stavlja na stranu prethodne (GIF) menjajući ih novim digitalnim videom visoke definicije u kojima se ciklus apsolutnog lupa obnovio dodavanjem opcije «automatizacija petlje».

Doprinos u teoretskoj postavci ovog kandidata i istraživanje novog medija sinemagrafa bilo bi među prvima objedinjeno u ovom polju, s tim u vezi slobodno se može pretpostaviti i edukativni karakter ovog doktorskog umetničkog projekta.

OCENA OSTVARENIH REZULTATA

U praktičnom delu ovog doktorskog umetničkog projekta autor nas suočava sa prostornom instalacijom u formi zatvorenog trougla na čijim stranama su ekrani kao nosioci digitalnog sadržaja, na kojima su prikazani, kroz digitalnu aplikaciju sinemagrafa, životi tri karaktera i njihova međusobna korelacija.

Ovakvom postavkom rada autor omogućuje posmatraču da na inovativan i kreativan način pristupi čitanju vizuelnog sadržaja te da i sam krećući se ciklično postane deo instalacije i potvrdi tezu autora da je i sam život apsolutna beskonačna petlja.

U teoretskom delu svog doktorskog umetničkog projekta autor razmatra smisao beskonačne petlje i razvija je u širem značenjskom okviru, predstavljajući je kao karakteristiku ljudskog ponašanja. Kako i sam autor ističe sinemagraf je "živa" fotografija gde ponovljeno kretanje ili energija postoji u statičnoj i "mrtvoj" sredini.

Autor podseća da sve svakodnevne navike vremenom postaju rutina.. Tako se rutina koristi u praktičnom radu kao metafora za pritisak savremenog čoveka u njegovoj svakodnevici. Većito ponavljanje rutine sa većitim prikazivanjem sinemagrafa povezuju se neodvojivo da bi na kraju napravili jedno kompletno delo.

U pisanom delu doktorskog umetničkog projekta autor objašnjava nastajanje dela, kako izvore i preteče tako i softverska rešenja u realizaciji rada.

Postavljanjem pravila pre početka rada naglašava se stilsko opredeljenje i značaj planiranja u postupku kreiranja doktorskog umetničkog projekta. Zabeleženi procesi odlučivanja, eksperimentisanja, istraživanja kao i uvidi i zaključci do kojih autor dolazi pokazuju nam da se realizacija dela sprovodi planski do najsitnijih detalja i krajne ozbiljno.

Poseban potencijal i otvorenost dela vidi se u njegovim performativnim osobinama i mogućnosti da se prikaže i izvan okvira galerijskog prostora na društvenim mrežama gde je potencijal novih umetničkih praksi itekako prisutan i neophodan.

ZAKLJUČAK KOMISIJE

Nikolaos Katsoulotos je dosledno i metodično sproveo svoje zamisli u istraživanju, koje ima za cilj da razvije novi i drugačiji pristup vizuelnoj slici koristeći novi medij sinemagraf.

U savremenoj digitalno - umetničkoj praksi, gde su nam percipijenti sve zahtevniji, istraživanje koje sublimira dostignuća zamrznute slike (fotografija) i pokretne slike (video, animacija) u istom perceptivnom polju, daje jednu novinu i svako daljnje istraživanje na ovom polju se čini neophodnim za savremenu umetničku scenu.

Kandidatovo istraživanje u ovom mediju će sigurno biti dragoceno sredstvo u upotrebi kroz različite umetničke prakse. Komisija smatra da ovaj projekt ima predispozicija za kvalitetnu umetničku multimedijisku atrakciju, kao i zanimljiv materijal za teorijsku raspravu.

Delo je kompleksno, interdisciplinarno i u potpunosti samostalno realizovano tako da se nameće zaključak da je autor u stanju da svoje zamisli dosledno i do kraja finalizuje za šta je neophodno veliko poznavanje većeg broja programa za rad u različitim digitalnim medijima.

Način razmišljanja u potpunosti je u skladu sa digitalnim medijima, a insistiranje na matematizaciji i generativnoj funkcionalnosti u sintezi više medija govori da je i postupak u radu do kraja sistematičan, jednostavan i algoritmizovan.

Umetnički deo rada je izuzetno studiozno izveden, a pisani deo je iscrpan, analitičan, rečit i sistematičan tako da celokupno delo nagoveštava veliki potencijal u daljim ostvarenjima.

Imajući sve navedeno u vidu, komisija predlaže Veću Univerziteta umetnosti u Beogradu da odobri odbranu ovog doktorskog rada.

dr um. Aleksandra Arvanitidis, docent Fakulteta umetnosti u Kosovskoj
Mitrovici, mentor rada

mr Rastko Ćirić, red. prof. Fakulteta primenjenih umetnosti u Beogradu

mr Ivan Šijak, vanr. prof. Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu

dr um. Ivan Pravdić, vanr. prof. AU UNS

dr um. Aleksandar Davić, red. prof. AU UNS